

Høringsnotat – endringer i forskrift om ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål

1 Bakgrunn og behovet for endringer

Forskrift 1. juli 2025 nr. 1379 om ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål angir nærmere bestemte skattejurisdiksjoner, se §§ 3 og 4. Listene over jurisdiksjoner er basert på EU-rådets liste over jurisdiksjoner som anses ikke-samarbeidsvillige for skatteformål. EUs liste er delt i to – kalt vedlegg I og II. Vedlegg I inneholder jurisdiksjoner som anses ikke-samarbeidende for skatteformål, mens vedlegg II inneholder jurisdiksjoner som har forpliktet seg til reformer, men som foreløpig ikke etterlever relevante internasjonale skattestandarder.

Forskriften og de angitte listene er vedtatt som følge av diverse EØS- regelverk på finansmarkedsområdet. Formålet med forskriften er å oppfylle EØS-rettslige forpliktelser, og listen over jurisdiksjoner skal ta størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål, se forskriften § 1.

En nærmere beskrivelse av bakgrunnen for behovet for forskriften er gitt i høringsnotat 14. mai 2025.

Det følger av forskriften § 2 at departementet, ved endringer i EUs liste over jurisdiksjoner, skal vurdere endringene og gjøre tilsvarende endringer i listene i §§ 3 og 4. 17. februar 2026 vedtok EU-rådet den siste versjonen av listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål. Vedtaket innebar enkelte endringer i listene, og disse må vurderes og eventuelt gjenspeiles i forskriften.

Endringene innebærer at Turks- og Caicosøyene og Vietnam er føyd til vedlegg I, mens Fiji, Samoa og Trinidad og Tobago er fjernet fra vedlegg I. I vedlegg II er Antigua og Barbuda og Seychellene fjernet. Siden Vietnam er føyd til i vedlegg I, fjernes det samtidig fra vedlegg II.

2 Departementets vurdering og forslag

Departementet viser til at EØS-rettslige forpliktelser innebærer at vurderingene av listene i forskriften §§ 3 og 4 i størst mulig grad skal ta hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidende jurisdiksjoner for skatteformål. Departementet har vurdert om det er grunn til å avvike fra EUs liste, men ser ikke grunn til det. Departementet foreslår derfor at forskriften §§ 3 og 4 endres slik:

«§ 3 Stater oppført i vedlegg I over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål

Følgende stater er oppført i vedlegg I over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål:

1. Amerikansk Samoa
2. Anguilla
- ~~3. Fiji~~
3. Guam
4. Palau
5. Panama
6. Russland
- ~~8. Samoa~~
- ~~9. Trinidad og Tobago~~
7. De amerikanske Jomfruøyene
8. *Turks- og Caicosøyene*
9. Vanuatu
10. *Vietnam.*

§ 4 Stater oppført i vedlegg II over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål

Følgende stater er oppført i vedlegg II over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål:

- ~~1. Antigua og Barbuda~~
1. Belize
2. De britiske Jomfruøyene
3. Brunei
4. Eswatini
- ~~6. Seychellene~~
5. Tyrkia.

3 Økonomiske og administrative konsekvenser

Å endre forskriften om ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser i seg selv. Konsekvensene avhenger av funksjonen listen spiller i aktuelle regelverk som henviser til listen, jf. punkt 6 i høringsnotatet 14. mai 2025 om å vedta forskriften:

«Etter verdipapiriseringsforordningen artikkel 4, vil det ikke være tillatt å etablere spesialforetak for verdipapirisering i tredjeland som inngår i listens vedlegg I. Når det gjelder investeringer i spesialforetak for verdipapirisering (etablert etter 9. april 2021) etablert i tredjeland som er listet i vedlegg II, gjelder det for investorer en meldeplikt til skattemyndighetene. Meldeplikten er ikke nærmere regulert i verdipapiriseringsforordningen, og departementet legger til grunn at meldingen kan gis på den måten investoren selv foretrekker, samt at meldingens innhold er begrenset til å gjelde konkret og avgrenset informasjon om den aktuelle investeringen.»

Det antas at endringene i listene har begrensede økonomiske og administrative konsekvenser for private aktører.